

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D., a Mgr. Petra Pospíšila v právní věci žalobce **J. M.**, zastoupeného JUDr. Ing. Ondřejem Horázným, advokátem se sídlem Ondříčkova 1304/9, Praha 3, proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo nám. 3/5, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 2. 2013, č.j. JMK 121560/2012, sp. zn. S-JMK 121560/2012/OD/Fö,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

[1] V záhlaví označeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce, a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Znojmo (dále též „městský úřad“) ze dne 19.9.2012, sp. zn. SMUZN 3239/2011 DOP-Čí. Tímto rozhodnutím městského úřadu byly podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o silničním provozu“), zamítnuty žalobcovy námitky proti záznamům bodů v registru řidičů,

provedené dle několika oznámení Policie ČR a jednoho oznámení Městské Policie České Budějovice, které byly specifikovány v rozhodnutí. Rozhodnutím byly tyto záznamy potvrzeny. Městský úřad mimo jiné potvrdil záznam 1 bodu provedený dle oznámení Policie ČR ze dne 10.7.2008, č.j. ORZN-9050/PŘ-2008-07, podle něhož žalobce dne 8.7.2008 porušil při řízení motorového vozidla § 32 odst. 1 zákona o silničním provozu, tedy ustanovení o osvětlení vozidla, neboť jel bez osvětlení a spáchal tak přestupek dle § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů („dále jen zákon o přestupcích“), za což mu příslušel záznam 1 bodu v registru řidičů. Tyto skutečnosti prokazuje též ověřená kopie pokutového bloku série JI/2006 I 2309184 a 2309185 na pokutu v celkové výši 200 Kč. Městský úřad dále potvrdil záznam 1 bodu provedený dle oznámení Městské policie České Budějovice ze dne 12.7.2010, č.j. MP/5282/10-Ba, podle něhož žalobce porušil dne 10.7.2010 povinnost ze zákazové nebo příkazové značky ve smyslu § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a spáchal tak přestupek dle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích, za což mu náležel záznam 1 bodu v registru řidičů. Oznámené skutečnosti prokazuje též ověřená kopie pokutového bloku série CG/2010 G 6617685 a 6617686 s celkovou výší blokové pokuty ve výši 200 Kč.

[2] Žalovaný v odůvodnění rozhodnutí o odvolání uvedl, že zákonný rámec pro posuzování námitek proti záznamu bodů v registru řidičů správním orgánem je vymezen zejména § 123a až § 123f zákona o silničním provozu. Správní orgán při záznamu bodů postupuje dle správního rozhodnutí, oznámení o nabytí právní moci rozhodnutí správního orgánu nebo soudu, nebo oznámení policie či obecní policie o uložení pokuty v blokovém řízení. Toto jsou podklady pro záznam bodů. Správní orgán 1. stupně si k námitkám žalobce proti provedení záznamu bodů vyžádal kopie pokutových bloků k jednotlivým oznámením o uložení pokuty v blokovém řízení.

[3] Žalovaný se ztotožnil se závěrem prvostupňového správního orgánu, že všechny provedené záznamy bodů byly učiněny v souladu s platnou právní úpravou na základě zákonných podkladů, tj. oznámení PČR a Městské policie České Budějovice o uložení pokut v blokových řízeních. Podle nich byly žalobci pravomocně uloženy sankce a zaznamenán v registru řidičů odpovídající počet bodů tak, jak je stanoven v příloze k zákonu o silničním provozu.

[4] V řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů může správní orgán přezkoumávat pouze to, zda zaznamenané body jsou v souladu s právní úpravou a mají oporu v podkladech (viz výše). Zásadně se však nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě byl záznam proveden. Žalobci byly za předmětné přestupky uloženy sankce v blokových řízeních, která byla ukončena vydáním rozhodnutí a nabytí právní moci. Dle § 84 odst. 2 zákona o přestupcích se nelze proti pokutě uložené v blokovém řízení odvolat. Takové rozhodnutí je nezměnitelné a závazné. Na uvedené akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, dokud nejsou zrušeny. Pokud s některými z těchto pravomocných rozhodnutí žalobce nesouhlasí, je na něm, aby u příslušných orgánů uplatnil v rámci přípustných opravných prostředků své námitky a docílil změny či zrušení rozhodnutí, což by následně vedlo k odpočtu bodů. V řízení o námitkách proti záznamu bodů neposkytuje právní úprava jakýkoliv prostor pro správní uvážení příslušného správního orgánu (nelze brát v úvahu zdravotní stav účastníka či následky spojené s pozbytím řidičského oprávnění), neboť jeho postup je ovládán zásadou oficiality a zásadou legality.

[5] Námitky žalobce týkající se skutkových okolností přestupků spáchaných dne 8.7.2008 a dne 10.7.2010, jakož i toho, zda rozhodnutí byla vydána v souladu s právními předpisy, nebyl žalovaný ani prvostupňový správní orgán oprávněn posuzovat. Relevantní bylo pouze to, zda existovalo pravomocné rozhodnutí o přestupku zařazeného do bodového hodnocení. Existence rozhodnutí o přestupcích ze dne 8.7.2008 a dne 10.7.2010 byla prokázána doložením pokutových bloků, z jejich obsahu bylo bezpečně zjištěno, že žalobci byly za výše uvedené přestupky pravomocně uloženy sankce za jednání (porušení konkrétních právních povinností) zařazené do bodového hodnocení.

[6] První přestupek ze dne 8.7.2008 se týkal porušení § 32 odst. 1 zákona o silničním provozu, kdy dle popisu skutku v oznámení o uložení pokuty bylo uvedeno, že žalobce „neměl za jízdy rozsvícena obrysová světla a potkávací světla“. Z popisu skutku uvedeného v pokutovém bloku za uvedený přestupek, který žalobce podepsal, vyplývá, že šlo o „jízdu bez osvětlení“. Z uvedených podkladů vyplynulo porušení ustanovení o osvětlení vozidla a v souladu se zákonem byl proveden v registru řidičů záznam 1 bodu. Proti záznamu 1 bodu za přestupek ze dne 10.7.2010 v souvislosti s porušením § 4 písm. c) zákona o silničním provozu za nerespektování dopravní značky B 32 - jiný zákaz, žalobce namítal, že se uvedeného přestupku nedopustil, neboť se dopustil jiného nebodovaného přestupku. Z příslušného pokutového bloku k tomuto přestupku vyplynul popis skutku – zákaz vjezdu, přitom v tomto rozsahu byl přestupek s žalobcem projednán a žalobce pokutový blok podepsal. Uvedený pokutový blok a oznámení Městské policie České Budějovice (ze dne 12.7.2010) společně potvrdily, že dne 10.7.2010 byla žalobci uložena sankce 200 Kč za přestupek v souvislosti s jednáním (porušení povinnosti dle § 4 písm. c) zákona o silničním provozu vyplývající ze zákazové značky) zařazeným do bodového hodnocení. Záznam 1 bodu v registru řidičů byl tak oprávněný.

[7] Od 1.8.2011 došlo ke změně zákona o silničním provozu, a to v souvislosti s nabytím účinnosti zákona č. 133/2011 Sb., kterým byl novelizován zákon o silničním provozu. Tato změna však neměla v konkrétním případě vliv na posouzení záznamu bodů žalobce v registru řidičů, na základě nichž dosáhl hranice 12 bodů, neboť dle přechodného ustanovení k zákonu č. 133/2011 Sb. platí, že při zaznamenávání bodů za jednání spáchaná před účinností zákona č. 133/2011 Sb. se postupuje dle zákona o silničním provozu ve znění účinném do dne nabytí účinnosti zákona č. 133/2011 Sb. (tedy do 31.7.2011 včetně).

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

[8] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce včas žalobu. Stejně jako v odvolání uvedl, že ve dvou případech (8.7.2008 a 10.7.2010) nespáchal přestupky, za které mu byly zapsány body. Žalobce se sice dopustil přestupků, avšak odlišných, za které nelze zaznamenat body. K tomu připomněl judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle které má být soulad záznamu bodů přezkoumán na základě pravomocného rozhodnutí příslušného orgánu nebo dokladu o projednání přestupku v blokovém řízení dle § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu. Z podkladů ve spise však dle žalobce nelze bez pochybnosti prokázat, že se dopustil skutků uvedených v oznámeních o uložení blokové pokuty.

[9] V případě blokové pokuty ze dne 8.7.2008 sice žalovaný dospěl k závěru, že došlo k porušení § 32 odst. 1 zákona o silničním provozu a oprávněnému záznamu 1 bodu, avšak na

pokutovém bloku nebyly dle žalobce ve výroku uvedeny žádné údaje o tom, že došlo k porušení § 32 odst. 1 cit. zák. Pokutový blok tak nemohl být způsobilým podkladem pro záznam 1 bodu. Podle žalobce totiž šlo „jen“ o technickou závadu a porušení § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, což nebylo v rozporu s popisem skutku na pokutovém bloku. V případě oznámení Policie ČR o uložení blokové pokuty šlo o pouhé sdělení, které pouze sděluje skutečnosti obsažené v pokutovém bloku, nejde však o rozhodnutí, které by mělo mít právní důsledky. Žalovaný však výše uvedené tvrzení žalobce nijak nevyvrátil.

[10] Bloková pokuta ze dne 10.7.2010 měla být uložena v souvislosti s porušením § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, tedy porušením povinnosti vyplývající ze zákazové značky. Žalovaný se však nezabýval vysvětlením žalobce, jakého skutku se vlastně dopustil, a ani tvrzením, že text skutku uvedený v oznámení městské policie výrazně přesahuje text uvedený na pokutovém bloku.

[11] V případě přestupku ze dne 10.7.2010 a jeho popisu v oznámení by dokonce šlo o přestupek, k jehož projednání v blokovém řízení není obecní policie věcně příslušná. Šlo by pak o rozhodnutí nicotné. Pokud by se skutečně jednalo o porušení povinnosti z dopravní značky B 32, pak takový skutek nelze podřadit pod žádné jednání uvedené v § 86 písm. d) zákona o přestupcích. V žádném případě nemůže jít o vjezd do míst, kde je to místní nebo přechodnou úpravou provozu zakázáno, protože do takového úseku není vjezd zakázán. Řidič, který nerespektuje dopravní značku B 32, se dopustí porušení povinnosti tím, že v úseku označeném dopravní značkou B 32 nepřeruší jízdu ve smyslu požadavku dle § 9 odst. 1 písm. ll) vyhl.č. 30/2001 Sb. Případ nedovoleného průjezdu určitým úsekem, tedy porušení povinnosti vyplývající z dopravní značky č. B 32 „Jiný zákaz“ s nápisem „Průjezd zakázán“, je dokonán teprve projetím úseku bez přerušení jízdy (vykonaným za konkrétním účelem). Značku B 32 proto nelze považovat za místní úpravu provozu na pozemních komunikacích ve smyslu § 61 zákona o silničním provozu, kterou by byl zakázán vjezd. Z uvedeného lze jednoznačně dovodit nicotnost takového rozhodnutí.

[12] Žalobce v obou případech (obou přestupků) tvrdil, že se se přestupků nedopustil, k čemuž uvedl konkrétní tvrzení a doložil je konkrétními důkazy založenými ve spise. Nepožadoval posuzování skutkových okolností spáchaných přestupků ani zkoumání, zda uvedená rozhodnutí byla vydána v souladu s platnými právními předpisy. Domáhal se jen zjištění, zda existuje způsobilý podklad pro záznam bodů u obou výše citovaných přestupků. Žalovaný však jeho námitku nevyslyšel a pouze opakoval, že záznamy bodů byly provedeny v souladu s oznámeními o uložení blokové pokuty. Žalovaný se tak nevypořádal s argumenty žalobce a skutkově i právně je nehodnotil. Zatížil tak rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti.

[13] S ohledem na shora uvedené žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

[14] Ve vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že v řízení byly shromážděny podklady objasňující rozhodné skutečnosti. Z oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení a pokutových bloků (u přestupku z 8.7.2008 i 10.7.2010), které prvostupňový správní orgán hodnotil jak jednotlivě, tak ve vzájemných souvislostech, bylo možno dle žalovaného dospět k jednoznačnému závěru, že bloková pokuta byla žalobci v obou případech uložena za

přestupky dle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o silničním provozu v souvislosti s porušením povinnosti dle § 32 odst. 1 cit. zák., tedy jednak za porušení ustanovení o osvětlení vozidla, a jednak v souvislosti s porušením povinnosti dle § 4 písm. c) cit. zák. při nerespektování dopravní značky B 32 – Jiný zákaz. V obou případech tak byl oprávněně proveden záznam 1 bodu v registru řidičů. Žalovaný se s žalobními námitkami žalobce směřujícími proti záznamu obou bodů neztotožnil, neboť z podkladů opatřených správním orgánem nevyplývá, že by se žalobce dopustil jiného porušení povinnosti, za které neměl být bodově ohodnocen. V případě druhého přestupku ze dne 10.7.2010 to platilo stejně, tedy dle přílohy k zákonu o silničním provozu měl být proveden záznam 1 bodu v registru řidičů, neboť nešlo o žádnou z výjimek (překročení nejvyšší povolené rychlosti stanovené dopravní značkou, porušení zákazu předjíždění stanoveného dopravní značkou a zákazových značek B 28 – Zákaz zastavení a B 29 – Zákaz stání).

[15] K námitce týkající se přestupku ze dne 10.7.2010, že obecní policie nebyla k projednání přestupku v blokovém řízení věcně příslušná, neboť porušení povinnosti z dopravní značky B 32 nebylo možno podřadit pod žádné z jednání uvedených v § 86 písm. d) zákona o přestupcích, žalovaný uvedl, že se s námitkou neztotožňuje, protože dopravní značka B 32 s nápisem „Průjezd zakázán“ (dle § 61 odst. 2 zákona o silničním provozu) představuje místní úpravu provozu na pozemních komunikacích a dle § 9 vyhlášky Ministerstva dopravy a spojů č. 30/2001 Sb. se řadí do skupiny zákazových svislých dopravních značek, které řidiči zakazují vjet do úseku, aniž by jízdu přerušil, např. za účelem naložení nebo složení nákladu. Jelikož žalobce úsekem projel bez dalšího (bez přerušení jízdy), porušil povinnost z této zákazové značky. Na základě toho mu byla uložena bloková pokuta. Dle § 86 písm. d) bod 2 zákona o přestupcích může obecní policie projednávat v blokovém řízení přestupky podle zákona o silničním provozu spáchané vjezdem do míst, kde je to místní nebo přechodnou úpravou provozu na pozemních komunikacích zakázáno.

[16] Výtky žalobce, že se daných přestupků nedopustil, nejsou z hlediska řízení o námitkách relevantní. Dále žalovaný připomněl závěry vyplývající z napadeného rozhodnutí. Žalovaný proto navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Replika žalobce

[17] V replice ze dne 21.4.2013 žalobce uvedl, že správní orgán je dle § 52 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), povinen vždy provést důkazy, které jsou potřebné pro zjištění stavu věci. Z vyjádření žalovaného však nebylo patrné, zda některé důkazy nebyly provedeny anebo šlo jen o úvahu v rámci procesu dokazování.

[18] K přestupku ze dne 8.7.2008 žalobce uvedl, že žalovaný sice konstatoval, že na pokutovém bloku je výslovně uvedeno „jízda bez osvětlení“, avšak z toho nelze bez jakékoliv pochybnosti dovodit porušení § 32 odst. 1 zákona o silničním provozu. Toto žalobce rozporoval a tvrdil, že šlo o porušení § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, tedy o jinou technickou závadu. Žalovaný tvrzení žalobce nevyvrátil, přitom s poukazem na zásadu „in dubio pro reo“ má správní orgán rozhodovat v pochybnostech ve prospěch obviněného.

[19] U přestupku ze dne 10.7.2010 se prvostupňový správní orgán ani žalovaný nevypořádali s námitkou žalobce, že porušil odlišné ustanovení zákona, a sice že vjel v rozporu s § 67 odst. 7 zákona o silničním provozu na parkoviště vyhrazené pro vozidlo označené O1, kam byl tehdy vjezd zakázán. Šlo o porušení obecné úpravy provozu na pozemních komunikacích a nikoliv porušení povinnosti vyplývající ze zákazové dopravní značky B 1 „Zákaz vjezdu“. Proto jsou správní rozhodnutí nepřezkoumatelná. Žalobce se z procesní opatrnosti vyjadřoval i k variantě porušení povinnosti vyplývající z dopravní značky B 32 „Jiný zákaz“ s textem „Průjezd zakázán“, avšak správní orgány nepochopily jeho námitky. Jelikož porušení povinnosti stanovené dopravní značkou B 32 nelze podřadit pod žádné z jednání uvedených v § 86 písm. d) zákona o přestupcích, není dle žalobce věcně příslušná v blokovém řízení obecní policie. V žádném případě nejde o vjezd do míst, kde je to místní nebo přechodnou úpravou zakázáno, protože do úseku označeného značkou „B 32“ s textem „Průjezd zakázán“ není skutečně vjezd zakázán. Porušení povinnosti může spočívat pouze v tom, že řidič nepřerušil v označeném úseku jízdu, jak je požadováno v § 9 odst. 1 písm. ll) vyhl.č. 30/2001 Sb. Nedovolený průjezd je dokonán teprve projetím úseku bez přerušení jízdy (za konkrétním účelem, nikoliv formálně) ve vymezeném úseku (zpravidla po nejbližší křižovatku). Proto nelze považovat značku B 32 za místní úpravu provozu na pozemních komunikacích ve smyslu § 61 zákona o silničním provozu, jíž by byl zakázán vjezd. V tomto směru žalobce odkázal na jiné rozhodnutí Ministerstva dopravy v obdobné věci.

[20] Podáním ze dne 28.6.2013 žalobce sdělil, že rozhodnutí o uložení blokové pokuty ze dne 10.7.2010, kterou mu uložila Městská policie České Budějovice blokem na pokutu č. G 6617685 série CG/2010, bylo prohlášeno z moci úřední za nicotné. Takto rozhodl Krajský úřad Jihočeského kraje dne 22.5.2013, č.j. KUJCK 9124/2013/ODSH/OI-1, sp. zn. ODSH 9124/2013/paol/SO. Vzhledem k tomu, že posledně citované rozhodnutí Krajského úřadu pro Jihočeský kraj obsahovalo chybné datum přestupku, a sice 10.7.2011, místo 10.7.2010 (kdy skutečně došlo k uložení blokové pokuty), vydal Krajský úřad Jihočeského kraje dne 25.7.2013, č.j. KUJCK 36011/2013/ODSH/OI, sp. zn. ODSH 36011/2013/paol/SO, opravné rozhodnutí, kterým opravil ve výroku i odůvodnění chybné datum 10.7.2011 na správné datum 10.7.2010. Rozhodnutí o nicotnosti i opravné rozhodnutí žalobce předložil soudu a navrhl, aby se soud nezabýval částí žaloby, která se týkala záznamu 1 bodu za přestupek ze dne 10.7.2010 z výše uvedených důvodů (z důvodu nicotnosti).

V. Další vyjádření žalovaného

[21] Žalovaný podáním ze dne 2.9.2013 soudu sdělil, že nemá v úmyslu postupovat podle § 62 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), ve spojení s § 153 správního řádu, tedy ve smyslu uspokojení žalobce, i když bloková pokuta ze dne 10.7.2010 byla prohlášena za nicotnou. Na základě rozhodnutí, kterým byla bloková pokuta ze dne 10.7.2010 prohlášena za nicotnou, dochází ve smyslu § 123e odst. 2 zákona o silničním provozu k odečtu 1 bodu zaznamenaného za tento přestupek a ke smazání záznamu za tento přestupek. Stav bodového hodnocení žalobce se tak snížil o 1 bod. Tato skutečnost však nic nemění na tom, že i přes výše uvedený odečet 1 bodu má žalobce v bodovém hodnocení i nadále zaznamenaná 12 bodů, a to za přestupky ze dne 8.7.2008, 20.2.2009, 30.6.2009, 4.4.2010, 27.5.2010 a 4.3.2011. Důvod pro pozbytí řidičského oprávnění tak v případě žalobce neodpadl.

VI. Právní hodnocení soudu

[22] Zdejší soud, v souladu s § 51 odst. 1 s.ř.s., bez nařízení jednání, přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí prvostupňového správního orgánu včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že **žaloba není důvodná.**

[23] Při přezkumu napadeného rozhodnutí soud vycházel z rozhodnutí obou správních orgánů, z obsahu správního spisu a též z rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 22.5.2013, č.j. KUJCK 9124/2013/ODSH/OI-1, sp. zn. ODSH 9124/2013/paol/SO, ve znění opravného rozhodnutí ze dne 25.7.2013, č.j. KUJCK 36011/2013/ODSH/OI, sp. zn. ODSH 36011/2013/paol/SO, na jejichž základě žalobce omezil žalobní body a rozsah žaloby (podáním ze dne 28.6.2013).

[24] Předmětem tohoto sporu žalobce učinil jednak záznam 1 bodu v registru řidičů dle oznámení Policie ČR ze dne 10.7.2008, č.j. ORZN-9050/PŘ-2008-07, a ověřené kopie pokutových bloků série JI/2006 I 2309184 a 2309185, a jednak záznam 1 bodu v registru řidičů dle oznámení Městské policie České Budějovice ze dne 12.7.2010, č.j. MP/5282/10-Ba, a ověřené kopie pokutových bloků série CG/2010 G 6617685 a 6617686.

[25] O posledně uvedeném záznamu 1 bodu za přestupek ze dne 10.7.2010, oznámený Městskou policií České Budějovice dne 12.7.2010, krajský soud již dále nerozhodoval, neboť příslušné rozhodnutí o pokutě uložené v blokovém řízení Městskou policií České Budějovice dne 10.7.2010 bylo prohlášeno z moci úřední za nicotné (rozhodnutím Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 22.5.2013, č.j. KUJCK 9124/2013/ODSH/OI-1, sp. zn. ODSH 9124/2013/paol/SO, ve znění opravného rozhodnutí ze dne 25.7.2013, č.j. KUJCK 36011/2013/ODSH/OI, sp. zn. ODSH 36011/2013/paol/SO). Takové rozhodnutí blokem na pokutu pod č. G 6617685 série CG/2010 tedy od počátku neexistuje (nulitní) a hledí se na něj jako by nebylo vydáno. Rovněž žalobce v tomto ohledu omezil svoji žalobu o příslušný žalobní bod tak, aby zdejší soud již o uvedeném záznamu 1 bodu ve spojení s výše konkretizovaným přestupkem nerozhodoval. Rovněž žalovaný podáním ze dne 2.9.2013 soudu potvrdil, že za uvedený přestupek došlo z výše označených důvodů nicotnosti k odečtu 1 bodu zaznamenaného za tento přestupek a smazání záznamu o uvedeném přestupku. Bodové hodnocení žalobce jako řidiče se tak sice snížilo o 1 bod, avšak i přes tento odpočet měl žalobce v bodovém hodnocení i nadále zaznamenaná 12 bodů, a to za přestupky ze dne 8.7.2008, 20.2.2009, 30.6.2009, 4.4.2010, 27.5.2010 a 4.3.2011. Důvod pro pozbytí řidičského oprávnění tak neodpadl.

[26] Z posledně uvedeného výčtu přestupků (ze dne 8.7.2008, 20.2.2009, 30.6.2009, 4.4.2010, 27.5.2010 a 4.3.2011) žalobce učinil předmětem soudního přezkumu pouze bodový záznam za přestupek ze dne 8.7.2008. Proto se jím soud dále zabýval.

[27] Jak vyplynulo ze správního spisu, dne 10.7.2008 oznámila Policie ČR městskému úřadu, že žalobci byla dne 8.7.2008 uložena bloková pokuta ve výši 200 Kč. Uvedeného dne ve 13:40 hod. v obci Hodonice neměl žalobce za jízdy rozsvícena obrysová světla a potkávací světla, a to při řízení osobního motorového vozidla značky ŠKODA 105L, reg. zn. ZNB 91-35. Tím porušil § 32 odst. 1 zákona o silničním provozu a dopustil se tak přestupku dle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích.

[28] V rámci řízení o námitkách si městský úřad opatřil ověřené kopie rozhodnutí, na jejichž základě byly žalobci zaznamenány body v registru řidičů, mimo jiné též pokutový blok série JI/2006 I 2309184. Tento pokutový blok obsahuje všechny právními předpisy požadované náležitosti, včetně podpisu žalobce. Je tam tedy uvedeno jméno a příjmení přestupce, datum narození, bydliště, ověření totožnosti dle č. OP. Přestupek byl upřesněn paragrafem a příslušným zákonem. V kolonce „Doba, místo a popis přestupkového jednání“ je uvedeno: „8.7.2008, 13:40, Hodonice, jízda bez osvětlení, ZNB 91-35“. Dále byla uvedena celková výše uložené pokuty 200 Kč. Následoval otisk razítka, datum a místo podpisu, včetně podpisu oprávněné osoby s uvedením jména, příjmení a funkce. Převzetí dílu „B“ pokutového bloku bylo potvrzeno podpisem žalobce.

[29] Při posouzení věci soud vycházel zejména z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (jeho rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz).

[30] Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, je tak správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).

[31] V rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, publ. pod č. 2145/2010 Sb. NSS, pak Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů (§ 123b odst. 2 zákona o silničním provozu), poskytuje správnímu orgánu pouze určitou informaci o věci; nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsaných v úředním záznamu je proto třeba v takovém případě vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, např. část pokutového bloku prokazující, že přestupek byl v blokovém řízení projednán. Záznam totiž sám o sobě nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení, a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.

[32] Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, plyne, že pokutový blok (§ 84 a násl. zákona o přestupcích) není způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů pouze tehdy, není-li na něm přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. „*Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena [...] V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, jak je tomu u pokutového bloku L 4443991. U něho se totiž jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém*

souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.“ Současně Nejvyšší správní soud zdůraznil, že „řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku, ať již v podobě rozhodnutí ve správním řízení nebo v řízení blokovém, ani takový opravný prostředek nenahrazuje.“

[33] K uvedenému lze dodat, že podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010-65, publ. pod č. 2838/2013 Sb. NSS, je v zásadě jediným přípustným opravným prostředkem proti rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení obnova řízení; i ta ovšem přichází u takového přestupku v úvahu jen v případě, že žadatel neudělil souhlas s uložení pokuty v blokovém řízení.

[34] Na základě tohoto závěru Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, potvrdil, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nelze přezkoumávat skutkový stav a právní kvalifikaci přestupku vyplývající z pokutového bloku.

[35] Pro nyní souzenou věc z uvedeného plyne, že správní orgány mají v námitkovém řízení vůči podkladovým rozhodnutím pouze omezenou přezkumnou roli. Zkoumají pouze, zda tyto akty jsou způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů. V žádném případě však nemohou zpochybňovat skutkové a právní hodnocení orgánů příslušných k rozhodnutí o přestupku.

[36] V nyní posuzované věci žalobce zpochybnil oznámení Policie ČR ze dne 10.7.2008 s tím, že je jen pouhým sdělením skutečností obsažených primárně na pokutovém bloku, avšak není rozhodnutím, které by mohlo mít další právní důsledky. Takové důsledky by mohl mít jedině pokutový blok, avšak v jeho výroku nebyly uvedeny žádné údaje o tom, že by došlo k porušení § 32 odst. 1 zákona o silničním provozu, a tedy nebylo možno z něho dovodit bez pochybností porušení uvedeného ustanovení. Žalobce tedy tvrdil, že se uvedeného porušení povinností nedopustil, a že tak pokutový blok nemohl být způsobilým podkladem pro záznam 1 bodu v registru řidičů. Žalobce naopak tvrdil, že šlo „jen“ o technikou závadu a porušení § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, což by neodporovalo popisu skutku na pokutovém bloku.

[37] Krajský soud se s uvedeným tvrzením žalobce nemohl ztotožnit. Z předloženého pokutového bloku (citace jeho obsahu uvedena výše v odstavci 28) zcela jednoznačně vyplývá, že žalobce byl předmětným pokutovým blokem sankcionován za „jízdu bez osvětlení“. O tomto záznamu na pokutovém bloku nemůže být sporu, žalobce tyto údaje na pokutovém bloku sám potvrdil vlastním podpisem dne 8.7.2010 a nerozporoval je. Pokud žalobce tvrdil, že došlo ke spáchání jiného přestupku, než je jízda bez osvětlení, a sice že došlo k porušení povinnosti dle § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu užít vozidlo splňující technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, pak tuto svoji argumentaci neprokázal (nepředložil žádné důkazy o tom) a ani záznam na pokutovém bloku tuto jeho argumentaci jakkoliv nepodporuje (uvedeno „jízda bez osvětlení“). Dle § 32 odst. 1 zákona o silničním provozu musí mít motorové vozidlo za jízdy rozsvícena obrysová a potkávací světla nebo světla pro denní svícení, pokud je jimi vybaveno podle zvláštního právního předpisu. Ze záznamu na pokutovém bloku, tj. „jízda bez osvětlení“ lze jednoznačně dovodit vztah k uvedené dikci ust. § 32 odst. 1 zákona o silničním provozu s tím, že této dikci podléhá. Soud tak dospěl k závěru, že žalobce porušil povinnosti vyplývající z § 32 odst. 1

zákona o silničním provozu a tím se dopustil přestupku dle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích, což bylo rovněž uvedeno na předmětném pokutovém bloku.

[38] Z přílohy k zákonu o silničním provozu, konkrétně ze závěru „Přehledu jednání spočívajících v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích a počtu bodů za tato jednání“, vyplývá, že při porušení shora citovaného § 32 zákona o silničním provozu, tedy ustanovení o osvětlení vozidla, přísluší záznam 1 bodu do registru řidičů, což bylo v daném případě po právu provedeno.

[39] Žalobci se nepodařilo zpochybnit skutkové a právní závěry policie uvedené v předmětném bloku, ostatně k tomu nenavrhoval žádné důkazy (správní rozhodnutí jsou obsahem správního spisu a neprovádí se jimi dokazování – dokumentují průběh správního řízení přezkoumávaný správním soudem). Žalobce neprokázal, že došlo k jinému porušení povinnosti řidiče, než právě k té, že při řízení motorového vozidla neměl za jízdy rozsvícena obrysová a potkávací světla. V pokutovém bloku bylo toto jednání popsáno jako „jízda bez osvětlení“, což plně odpovídá dikci § 32 zákona o silničním provozu, tedy, že vozidlo nemělo za jízdy rozsvícená obrysová světla a potkávací světla nebo světla pro denní svícení. Obsah pokutového bloku nebyl tvrzením žalobce zpochybněn. Žalobce přitom nezpochybňoval, že s ním byl přestupek projednán, byť tvrdil, že šlo o jiný přestupek, a že podepsal předmětný pokutový blok. Vzhledem k obsahu předmětného pokutového bloku lze vyloučit i omyl při podpisu žalobce. V pokutovém bloku je přestupkové jednání popsáno sice stručně, avšak jednoznačně. Tvrzení žalobce, že došlo k jinému pochybení (užil vozidlo nesplňující technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem - § 5 odst. 1 zákona o silničním provozu), lze dle soudu hodnotit jako účelové. Z jednání policejní hlídky ani z pokutového bloku toto nevyplývalo.

[40] Soud se tak ztotožnil se závěry správních orgánů o způsobilosti předmětného pokutového bloku k záznamu 1 bodu.

[41] V žalobě žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11.11.2011, č.j. 5 As 76/2010-59. Zde je ovšem nutno konstatovat, že správní orgány postupovaly zcela v souladu s jeho závěry, když se nespokojily pouze s oznámením Policie ČR, ale si vyžádaly příslušný pokutový blok jako způsobilý podklad pro záznam 1 bodu v registru řidičů za daný přestupek (pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu). To bylo zcela v souladu s výše citovanou judikaturou Nejvyššího správního soudu, konkrétně rozsudkem ze dne 6.8.2009, č.j. 9 As 96/2008-44. V rozsudku, na který žalobce poukazoval, kasační soud mimo jiné uvedl: „*tvrdil-li žalobce, že přestupky uvedené v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení s ním nebyly v blokovém řízení vůbec projednány, případně, že některé z přestupků spáchal jiným jednáním, než-li je v příslušném oznámení Policie ČR uvedeno, pokládá Nejvyšší správní soud za nepřipustné, aby správní orgán opřel svůj závěr o správnosti provedeného záznamu bodů v registru řidičů pouze o tato oznámení. Jak již ve svém rozsudku zdůraznil městský soud, měly být jako podklad pro posouzení důvodnosti uplatněných námitek od Policie ČR vyžádány prvotní doklady prokazující projednání konkrétních přestupků se žalobcem v blokovém řízení, tj. pokutové bloky dle čísel uvedených v oznámení. Pravomoc správního orgánu příslušného k rozhodnutí o námitkách podle § 123f zákona o silničním provozu vyžádat si tyto doklady od příslušných*

orgánů je založena právě v § 123f zákona o silničním provozu, jenž upravuje řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů ...“.

[42] V dané věci má soud za to, že existoval způsobilý podklad pro záznam 1 bodu v případě výše uvedeného přestupku. Je pravdou, že pouhé oznámení Policie ČR o spáchání přestupku by nepostačovalo, avšak veškeré pochybnosti vyvrátil příslušný pokutový blok. Nelze souhlasit s tvrzením žalobce, že se správní orgány nezabývaly jeho námitkami, a že nesprávně stanovily skutkový stav, resp. že se nevypořádaly s argumenty žalobce a právně i skutkově věc řádně nehodnotily. Správní orgány naopak postupovaly přesně v limitech své přezkumné působnosti a v souladu s uvedeným omezením se též dostatečným a přezkoumatelným způsobem věnovaly námitkám žalobce. Rozhodnutí netrpí vadou nepřezkoumatelnosti.

VII. Závěr a náklady řízení

[43] Krajský soud v Brně tedy shledal žalobcovy námitky nedůvodnými. V řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, a proto zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

[44] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný správní orgán, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náhradu nákladů řízení nepožadoval.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 30. dubna 2015

Mgr. Milan Procházka, v.r.
předseda senátu